Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26141
Copyright: Admont, Benediktinerstift

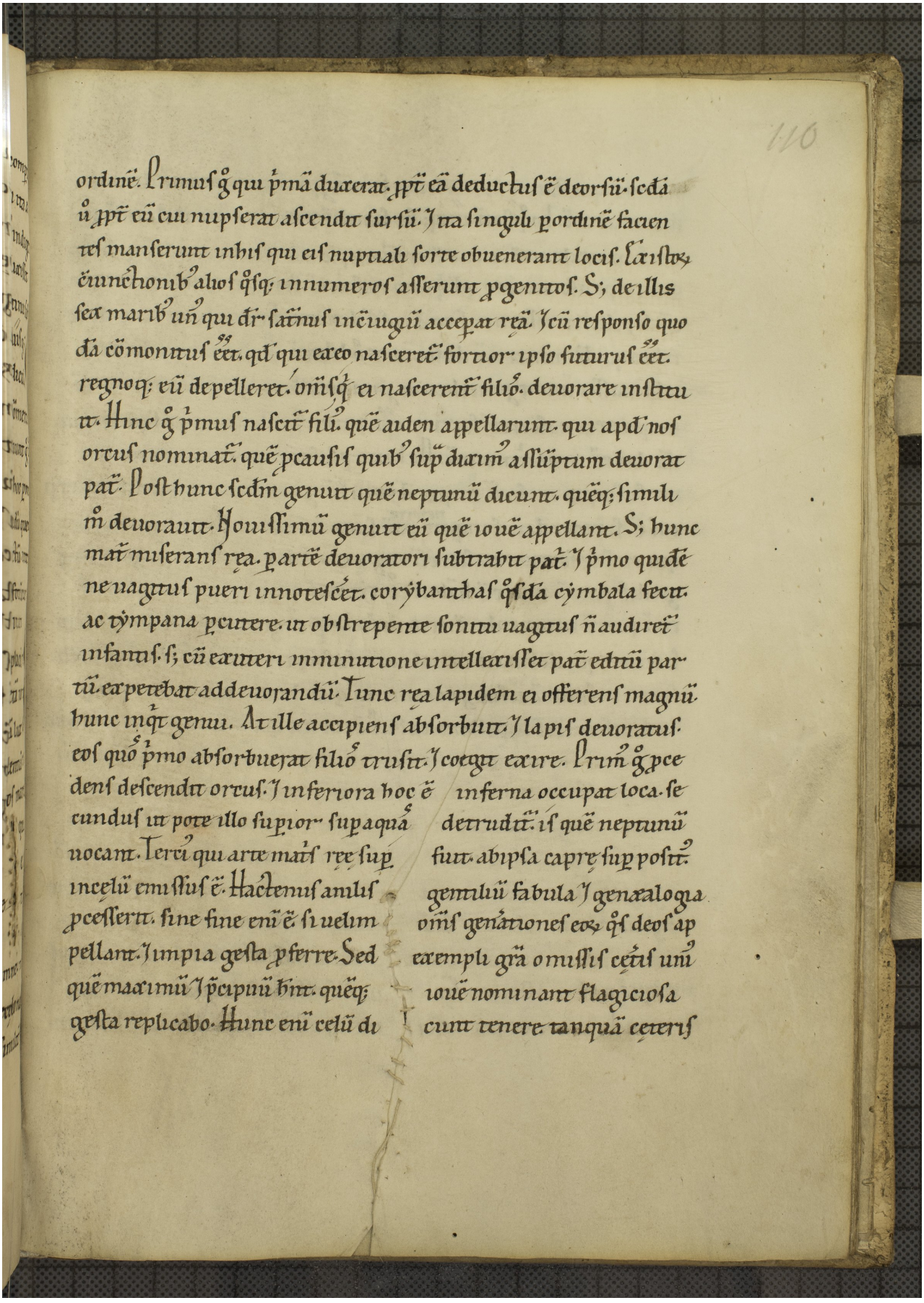

ordinē. Primus ḡ qui p̄mā duxerat. ꝓpt̄ eā deductus ē deorsū. scd̄a
ū ꝓpt̄ eū cui nupserat ascendit sursū. Ita singuli ꝑordinē facien
tes manserunt inhis qui eis nuptiali sorte obuenerant locis. Ex istoꝝ
c̄iunctionib⁹ alios q̄sq; innumeros asserunt ꝓgenitos. S; de illis
sex marib⁹ un⁹ qui d̄r saturnus inc̄iugiū acceꝑat reā. Icū responso quo
d̄a cōmonitus ēēt. qd̄ qui exeo nasceret̄. fortior ipso futurus ēēt.
regnoq; eū depelleret. om̄sq̄ ei nascerent̄ filio. deuorare institu
it. Hinc ḡ p̄mus nascit̄ fili. quē aiden appellarunt. qui apd̄ nos
orcus nominat̄. quē ꝓcausis quib⁹ sup̄ diximꝰ assūptum deuorat
pat̄. Post hunc scd̄m genuit quē neptunū dicunt. quēq; simili
m̄ deuorauit. Nouissimū genuit eū quē iouē appellant. S; hunc
mat̄ miserans rea. ꝑartē deuoratori subtrahit pat̄. I p̄mo quidē
ne uagitus pueri innotescēt. corybanthas q̄sd̄a cymbala fecit.
ac tympana ꝑcutere. ut obstrepente sonitu uagitus n̄ audiret̄
infantis. s; cū exuteri inminutione intellexisset pat̄ editū par
tū. expetebat ad deuorandū. Tunc rea lapidem ei offerens magnū.
hunc inq̄t genui. At ille accipiens absorbuit. I lapis deuoratus.
eos quos p̄mo absorbuerat filios trusit. I coegit exire. Prim⁹ ḡ ꝓce
dens descendit orcus. I inferiora hoc ē inferna occupat loca. se
cundus ut pote illo supior supaquā detrudit̄. is quē neptunū
uocant. Terci⁹ qui arte mat̄s ree sup̄ fuit. ab ipsa capre sup̄ posit̄.
in celū emissus ē. Hactenus anilis gentiliū fabula I genealogia
ꝓcesserit. sine fine enī ē. si uelim om̄s genationes eoꝝ q̄s deos ap
pellant. I impia gesta ꝓferre. Sed exempli grā omissis cetis uni⁹
quē maximū I p̄cipuū h̄nt. quēq; iouē nominant flagiciosa
gesta replicabo. Hunc enī celū di cunt tenere tanquā ceteris